

RIIGI TEATAJA

Nr. 9.

2. veebruaril 1937.

Nr. 9.

- Art. 70. Eesti Maapanga võlgade sissenõudmisel võetava lisaraha seadus.
71. Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 muutmise seadus.
72. Tööstöörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seaduse muutmise seadus.
73. Laevade kinnistamise ja registrimise seadus.
74. Otsus Rahvuskogu kokkukutsumise kohta.
75. Otsus erakorralise amortisatsiooni kohta.
76. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnõuade täiendus.
77. Teadaanne tuletikutoosi müügihinna kindlaksmääramisest.
78. Riigi kulud või riigi toetusel tehtavate maaparandustööde teostamise juhised.
79. Kuressaare kauplemise aja sundmääruse muutmise määrus.

70. Eesti Maapanga võlgade sissenõudmisel võetava lisaraha seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 27. jaanuaril 1937.

I.

§ 1. Eesti Maapanga ja Eesti Maapanga valitsemisel olevate erisummade, kapitalide ja -fondide võla, siin hulgas tähtmaksude, viiviste, trahvide ja kulude sissenõudmisel Administratiiv-sissenõudmise seaduses ettenähtud korras võetakse võlgnikelt lisaraha 5% määral sissenõutavast võlasummast.

Lisaraha summad ümmardatakse ülespoole terveteks kroonideks.

§ 2. Lisaraha tasumise kohustus tekib võla pööramisega sissenõudja asutise poolt sissenõudmisele administratiiv korras.

Lähemad eeskirjad lisaraha tasumise kohustuse tekkimise aja kohta vastavalt eelmisele lõikele antakse käesoleva seaduse 2. osa põhjal antavate määrustega.

§ 3. Laekunud lisaraha kantakse selle omavalitsuse deposti, kelle ametnikud teostavad sissenõudmist.

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima avaldamisega. Selle seaduse elluviimiseks annab määrusi Majandusminister kokkuleppel Siseministriga.

Tallinnas, 27. jaanuaril 1937.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

71. Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 27. jaanuaril 1937.

I.

Administratiiv-sissenõudmise seaduse § 3 (RT 29 — 1936) muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3. Riiklikud asutised toimetavad sissenõudmist selleks määratud ametnikkude kaudu.

Samuti toimetavad riiklikud pangad nende eneste ja nende valitsemisel olevate erisummade, kapitalide, fondide ja laenude alal administratiiv-sissenõudmist oma ametnikkude kaudu või Majandusministri nõusolekul selleks eriti määratud ametnikkude kaudu, kui tähendatud kapitalide, fondide või laenude erieeskirjades on nähtud ette administratiiv-sissenõudmine.

Vabariigi Valitsuse määrusega võidakse käesoleva paragrahvi esimeses ja teises lõikes tähendatud asutiste sissenõudmist toimetamist panna politseile või selleks eriti loodud asutisele.

Majandusministri poolt kokkuleppel Siseministriga antud määrusega võidakse panna omavalitsustele üksikute või kõigi nende riigimaksude sissenõudmine, millest omavalitsused saavad osa või mis on seoses omavalitsuse maksudega. Samas korras võidakse panna omavalitsustele Eesti Maapanga ja Eesti Maapanga valitsemisel olevate erisummade, kapitalide, fondide ja laenude alal administratiiv-sissenõudmise teostamine. Maksuinspektoritel on õigus revideerida omavalitsuste ja nende ametnikkude tegevust riigimaksude sissenõudmise alal.

Kohtuasutised toimetavad administratiiv-sissenõudmist politsei kaudu.

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima avaldamisega.

Tallinnas, 27. jaanuaril 1937.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Eenpalu
Siseminister.

72. Tööstöörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 27. jaanuaril 1937.

I.

Tööstöörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seaduse (RT 56 — 1934) § 5 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 5. Tööstöörside registreerivad oma tegevuspiirkonnas:

1) töölisi, kes soovivad tööstöörside vahetalitusel leida endale erialast tööd või vahetada oleva tööd kohasema vastu, ja

2) töötuid, kes vajavad tööd, kuid ei ole ise suutelised seda leidma.

Samas võib iga tööstöör registreerida oma tööstöörkumisi — tööstöörliste saamiseks tööstöörside vahetalitusel.

Pöllumajanduse ala tööstöörkumiste ja tööstöörnõudmiste registreerimist ja tööstöörvahetalituse korraldamist võib vajaduse korral panna Pölluministri ja tema kaudu kohapealsete konventide peale. Viimaste poolt teostatava tööstöörvahetalituse ulatuse ja korra määrab Teedeminister kokkuleppel Pölluministoriga.

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima avaldamisega.

Tallinnas, 27. jaanuaril 1937.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck
Teedeminister.

73. Laevade kinnistamise ja registrimise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 15. jaanuaril 1937.

I osa.

Laeva õigused.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Eesti laevad, mahuga vähemalt 20 bruto-registertonna, välja arvatud purjelaevad, puupraamid ja lodjad, peavad olema kantud Teedeministri ülesandete Valitsuses peetavasse laevakinnistusregistrisse.

§ 2. Eelnimetatud laevakinnistusregistrisse võib kanda omanikkude soovil ka vähemalt 5-bruto-registertonnilise mahuga:

1) laevu, mis ei kuulu kandmisele laevakinnistusregistrisse (§ 1);

2) sõidukõlbmatuid eesti laevu, mis on Eestis ümberehitamisel sõidukõlbvuliseks, ja

3) Eestis ehitatavaid laevu, millede ehitus on niikaugele, et laeva kere ja tekk on asetatud kohale vähemalt $\frac{3}{4}$ osas.

§ 3. Eesti laevad, mis ei kuulu kandmisele või pole kantud laevakinnistusregistrisse, ja muud ujuvabinõud, nagu süvendajad, maamejad,

ujuvad rammid, kraanad ja dokid, mahuga vähemalt 5 bruto-registertonna, peavad olema kantud kinnistamata laevade registrisse.

Isiklikuks lõbusõiduks või spordiks kasutatavad laevad ja ujuvabinõud, kui nad on registritud jahtklubides või muunimelisis veesportiühinguis ning nende liitudes, on sellest kohustusest vabad.

§ 4. Sõidukõlbmatuid laevu ei kinnistata ega registrita.

Laev loetakse sõidukõlbmatuks, kui ta asjatundjate otsuse järgi tema asukohas pole parandatav või kui pole võimalik viia teda niisugusesse sadamasse, kus ta parandamine oleks võimalik, või kui laeva parandamine ei ole majanduslikult põhjendatud.

§ 5. Tallinna Ringkonnakohus võib igal ajal revideerida Veeteede Valitsuse tegevust laevade kinnistamise alal.

§ 6. Käesoleva seaduse eeskirjade täitmise järele valvavad Teedeministeeriumi Veeteede Valitsus, sadamakaptenid või nende asemikud ja välismaal — Eesti konsulid.

2. peatükk.

Laeva lipuõigus.

1. jagu.

Üldeeskirjad.

§ 7. Laev loetakse eesti laevaks, kui ta kuulub:

- 1) Eesti kodanikule;
- 2) laevaühingule, kus vähemalt 50% laeva väärtusest kuulub osanikele, kes Eesti kodanikud või p. 3—5 nimetatud juriidilised isikud;
- 3) täisühingule, kus vähemalt pool täisosanike arvust ning prokurist on Eesti kodanikud ja vähemalt 50% täisühingu varast kuulub Eesti kodanikele;
- 4) usaldusühingule, kelle kõik täisosanikud ning prokurist on Eesti kodanikud ja vähemalt 50% usaldusühingu varast kuulub Eesti kodanikele;
- 5) aktsiaseltsile või kooperatiivühingule, kelle juhatus asub Eestis ning juhatuse liikmete enamik koosneb Eesti kodanikest.

§ 8. Erandina loetakse eesti laevaks Teedeministri igakordsel loal ka välismaa kodanikele või juriidilisile isikuile kuuluv laev, mahuga vähemalt 500 br.-reg.-tonni, kui laeva omanikul on Eestis esindajaks Eesti kodanik, kes elab alaliselt Eestis ja kellel volitus käsutada laeva samavõrdselt omanikuga, ja kui laeva omanik maksab Veeteede Valitsuse deposiiti Teedeministri loas märgitud summa võimalike laeva vastu tekkivate nõuete katteks, mis ei või ületada laevapere kuue kuu palgasummat. Välismaa kodanikele ja juriidilisile isikuile kuuluvad laevad ei oma riiklikke soodustusi ega rannasõiduõigust.

§ 9. Ainult neil laevadel on õigus kanda Eesti lippu, mis on kinnistatud, registritud või omavad ajutist liputunnistust käesoleva seaduse alusel.

§ 10. Õigus kanda Eesti lippu lõpeb, kui laevaomanik ei vasta § 7 nõuetele, kui ta ei täida kõiki § 8 nõudeid või kui laev kustutatakse kas laevakinnistusregistrist või kinnistamata laevade registrist.

2. jagu.

Laeva liputunnistus.

§ 11. Eesti laeva kinnistamisel antakse Eesti lipu kandmise õiguse tõendiks laeva liputunnistus, kuid ümberehitatavale sõidukõlbmatule laevale

ja ehitatavale laevale (§ 2 p. 2—3) antakse laeva liputunnistus peale sõidu-kõlvuliseks tunnustamist.

Laeva liputunnistuse vormi ja sisu määrab Teedeminister.

§ 12. Uus liputunnistus antakse juhtudel, kui muutub laeva liik, nimi ja kodusadam, või kui senine liputunnistus on kadunud või hävinud, või kui uut liputunnistust soovitakse saada ja selle andmist loetakse vajalikuks.

Uus liputunnistus antakse kirjaliku avalduse alusel, millele peavad olema lisandatud vastavad tõendid ja senine liputunnistus, kui selle esitamise võimatus pole kirjalikult küllaldaselt tõendatud (§ 57).

Viibib laev välismaal, siis võib avalduse esitada ka konsuli kaudu, kelle kaudu antakse avaldajale ka uus liputunnistus.

§ 13. Eesti laevale välismaal, kui omanikul puudub võimalus laeva kinnistada või registrida, annab laeva ajutise liputunnistuse ligem Eesti kutsekonsul või erandina see Eesti aukonsul, kellele on selle õiguse andnud Välisminister kokkuleppel Teedeministriga.

Laeva ajutise liputunnistuse vormi ja sisu määrab Teedeminister.

§ 14. Ajutise liputunnistuse saamiseks on laevaomanik kohustatud esitama konsulile vastava kirjaliku avalduse ning tõendeid ja andmeid:

- 1) laeva omandiõiguse,
- 2) laeva Eesti lipu kandmise õiguse,
- 3) laeva liigi, mahu ja mõõtude ning
- 4) laeva hüpotekaarvõlgade kohta.

Ühtlasi kohustub avaldaja laeva kinnistama või registrima seaduslikuks tähtjaks (§ 15).

§ 15. Ajutine liputunnistus kehtib kuus kuud. Seda tähtaega võib § 13 ettenähtud konsul tarbe korral pikendada, kuid rohkemalt kaheteistkümneks kuuks selle tunnistuse andmisest arvates, kusjuures vastav avaldus peab esitatama hiljemalt üks kuu enne seadusliku tähtaja möödumist.

Erakordseil juhtudel võib Veeteede Valitsus laeva ajutise liputunnistuse kehtivust pikendada ka üle kaheteistkümne kuu.

§ 16. Ajutise liputunnistuse andmisest ja tähtaja pikendamisest peab vastav konsul viivitamata teatama Veeteede Valitsusele.

Samuti peab konsul esitama Veeteede Valitsusele § 14 mainitud avalduse ja ajutise liputunnistuse ära kirjad ning teatama selle tunnistuse andmise alused.

§ 17. Laeva vastava liputunnistuse tühisusel, laeva mittekinnistamisel või mitteregistrimisel, või kui laev võõrandatakse välismaa kodanikele või juriidilisele isikuile, või kui laev muul teel kaotab õiguse kanda Eesti lippu, või kui laev tunnustatakse sõidukõlbmatuks, hukub või jäljetult kaob, siis peab laevaomanik viivitamata saatma Veeteede Valitsusele vastava liputunnistuse, kui selle esitamise võimatus pole küllaldaselt tõendatud (§ 57).

Liputunnistuse mitte-esitamisel peavad käesoleva seaduse täitmise järele valvavad ametivõimud laevalt ära võtma selle tunnistuse ja takistama laeva sõitu Eesti lipu all, kuna äravõetud tunnistus peab viivitamata saadetama Veeteede Valitsusele.

Laeva kustutamisel laevakinnistusregistrist pannakse saadetud tunnistus laevatoimikusse.

§ 18. Laev, millele on välja antud Eesti liputunnistus, ajutine Eesti liputunnistus või Eesti laeva-registristunnistus, on kohustatud kandma Eesti lippu, kuni ta seda õigust pole kaotanud.

3. peatükk.

Kinnistatud laeva asjaõigused.

1. jagu.

Üldeeskirjad.

§ 19. Kinnistatud laeva või laevaosa omanikuks loetakse juriidiline või füüsiline isik või laevaühing, kelle nimele laev või laevaosa on kantud laevakinnistusregistrisse.

§ 20. Asjaõigused kinnistatud laevale ulatuvad ka laeva päraldistele ning on siduvad kolmandaile isikuile nende õiguste kinnistamisega.

§ 21. Kinnistamine ei kõrvalda õigusliku toimingu seemisi puudusi ja sisulist tühisust ega või rikkuda kolmandate isikute nimele varem kinnistatud õigusi.

§ 22. Kinnistatud asjaõigused laevale lõpevad nende kustutamise ja laevakinnistusregistrist.

2. jagu.

Kinnistatud laeva omandiõiguse üleminek.

§ 23. Laeva või laevaosa omandiõiguse ülemineku aluseks oleva õigusliku dokumendi tõestab notar, välismaal aga — kas Eesti konsul, kui seda lubavad konsuli asuriigi seadused, või kohalikud asjaomased asutised. Viimasel juhul konsul legaliseerib dokumendi.

§ 24. Laeva või laevaosa omandiõiguse üleminek välismaa kodanikele või juriidilisile isikuile võib toimuda ainult Veeteede Valitsuse nõusolekul. Nõusolekut ei anta seaduslike takistuste (§ 25) korral. Nõusoleku hankimine välismaal võib toimuda Eesti konsuli kaudu.

§ 25. Laeva või laevaosa omandiõiguse üleminek välismaa kodanikele või juriidilisile isikuile, kui sellega laev kaotab õiguse kanda Eesti lippu, samuti laeva viimine teise riigi lipu alla on keelatud ilma laevahüpotekaarvõlgasid ja märkmeid ning kitsendusi laevakinnistusregistrist kustutamata või ilma laevakinnistusregistrist nähtuvate õigustatud isikute nõusolekuta.

Laeva või laevaosa omandiõiguse üleminek nende riikide kodanikele või juriidilisile isikuile, kes on ühinenud eesõigustatud merevõlgade ja merehüpotekide rahvusvahelise konventsiooniga, on lubatav ilma laevahüpotekaarvõlgasid laevakinnistusregistrist kustutamata.

§ 26. Eesti laeva või laevaosa võõrandamise lepingus, kui laev jääb edasi Eesti lipu alla, peab olema vähemalt tähendatud:

- 1) lepinglaste nimed, perekonnanimed ja kodakondsus, või kui juriidiline isik, siis selle nimi ja asukoht;
- 2) laeva nimi, liik ja kinnistusregistri number;
- 3) kui lepingu esemeks on laevaosa, siis selle suurus;
- 4) võõrandamishind.

§ 27. Laeva või laevaosa omandiõiguse ülemineku korral reisi ajal lähevad omandajale vastupidise kokkuleppe puudumisel üle nii kohused laeva suhtes, nagu selle reisiga seotud kahjude tasumine, reisi lõpetamine, laeva-perere palgamaksmine, kui ka õigused saamata jäänud veorahale, tulule, samuti esemeile, mis vajalikud reisi lõpetamiseks, nagu küte, toiduained ja määrdeõlid.

§ 28. Kui hüpotekaarvõlgadega koormatud laev või laevaosa müüakse kohtu määramisel avalikul enampakkumisel, siis loetakse kustunuks hüpotekaarkreditoride nõusolekust olenemata kõik laeval või laevaosal lasuvad

hüpotekaarvõlad, välja arvatud need, mis uue omaniku avalduse alusel jäetakse ostuhinna piirides kustutamata, sellest ajast arvates, kui kõrgema hinna pakkuja on kantud uue omanikuna laevakinnistusregistrisse.

§ 29. Laeva või laevaosa omandiõiguse üleminekul välismaa kodanikele või juriidilisile isikuile, kui sellega laev kaotab õiguse kanda Eesti lippu, peab võõrandaja või pärimise juhtudel pärija, testamenditäitja või päranditombu hooldaja esitama Veeteede Valitsusele kas ise või notari või konsuli kaudu 30 päeva kestel omandiõiguse üleminekut tõendava dokumendi, mille alusel toimub laeva kustutamine laevakinnistusregistrist ja mille kohta laeva omanikule soovi korral antakse vastav tunnistus.

3. jagu.

Laevahüpoteek.

§ 30. Kinnistatud laeva või laevaosa võib igasuguse rahalise võlakohustuse tagamiseks pantida ilma laeva valduse üleandmiseta.

Laevapantimise kohta kehtivad kinnisvara pantimise eeskirjad käesoleva seaduse muudatuste ja täienditega.

§ 31. Laeva või laevaosa pantimisel on tarvilik nende laevaomanike nõusolek, kellele kuulub kokku vähemalt kaks kolmandikku laevast.

§ 32. Keelatud on pantida välismaa kodanikele või juriidilisile isikuile eesti rannasõidu- ja sisevete-laevu.

§ 33. Välismaa laeva muutumisel eesti laevaks tuleb kanda sel laeval lasuvad ja meil tunnustatud välismaa laevahüpoteegid laevakinnistusregistrisse.

§ 34. Kreditor võib viivitamata üles öelda laevahüpoteegi:

- 1) kui laev tunnustatakse sõidukõlbmatuks;
- 2) kui tekib olukord, mis annab laevaomanikule õiguse nõuda laeva kindlustajalt kindlustustasu, tingimusega viimasele anda laev;
- 3) kui laev hukkunud või jäljetult kadunud ja
- 4) kui laev kaotab õiguse kanda Eesti lippu.

§ 35. Laevahüpoteegid kuuluvad uuendamisele iga kümne aasta järele, arvates kas nende kandmisest laevakinnistusregistrisse või viimasest uuendamisest. Tähtajal uuendamata jäetud hüpoteegid on tühised ja kustutatakse laevakinnistusregistrist laevakinnistus-inspektori vastava otsusega.

II osa.

Laevakinnistuskord.

1. peatükk.

Laevakinnistusraamatud.

§ 36. Laevakinnistusraamatud on järgmised:

- 1) laevakinnistusregister;
- 2) laevakinnistuspäevik (päevik);
- 3) laevatoimik.

§ 37. Laevakinnistusraamatuid peab ja laevakinnistustoimetusi täidab laevakinnistus-inspektor.

Laevakinnistus-inspektoriks võidakse nimetada neid riigiteenistusõiguslikke Eesti kodanikke, kes vastavad Teedeministri poolt kokkuleppel Kohtuministriga ülesseatud nõudeile.

Laevakinnistus-inspektorit asendab tema ametipuhkusel ja ajutise äraoleku ajal Veeteede Valitsuse sekretär Veeteede Valitsuse direktori igakordsel määramisel.

§ 38. Laevakinnistusregister on avalik ja ta sissekannete mitteteadmine pole vabandata.

Igale laevale avatakse laevakinnistusregistris vastav osa, mis sisaldab laevasse puutuvaid andmeid, õigusi, koormatise ja kitsendusi. Laev vastutab nende eest laevakinnistusregistrisse kantud ulatuses.

§ 39. Laevakinnistusregistrit peetakse käesoleva paragrahvi lisas ettenähtud kujul. Igale laevale avatud osa koosneb neljast jaost ja neisse kantakse:

- I jagu: 1) laeva kinnistamise aeg ja number;
 2) laeva nimi; kui see muudetud, siis ka eelmine nimi ja mitmekordse muutmise korral kaks eelmist nime;
 3) laeva kutsesignaal;
 4) laeva kodusadam;
 5) laeva liik, materjal ja taglas;
 6) laeva maht (bruto-neto) ja mõõdud (pikkus, laius, sügavus);
 7) laeva kere, masinate ja katelde ehitamise koht ja aeg;
 8) laeva kinnistusregistrist kustutamise aeg ning põhjus;
 9) muudatused kõigis neis andmeis ja
 10) märkused.
- II jagu: 1) laevaomaniku nimi ja perekonnanimi, kodakondsus ja elukoht; või laevaühingu nimi ja laevaühingu osanike ning laeva disponendi nimed ja perekonnanimed ja kodakondsus ning disponendi või selle puudumisel ühe suurema osaniku elukoht, ning kui juriidiline isik on osanikuks, siis selle nimi ja asukoht; või täis- ja usaldusühingu firma ja asukoht, nende täisosanike nimed ja perekonnanimed, kodakondsus ja elukoht; või aktsiaseltsi või kooperatiivühingu firma ja asukoht; või välismaa laevaomanike nimed ja perekonnanimed, kodakondsus ja elukoht ning nende eesti esindaja-voliniku nimi ja perekonnanimi, kodakondsus ja elukoht; või välismaa juriidilise isiku nimi ja asukoht ning tema eesti esindaja-voliniku nimi ja perekonnanimi, kodakondsus ja elukoht;
 2) laeva kaasomanike osade suurus;
 3) laeva või laevaosa omandamise aeg, alus ja hind;
 4) muudatused neis andmeis ja
 5) märkused.
- III jagu: 1) laeva hüpotekaarvõlad;
 2) nende kapitaalsumma;
 3) vastavad muudatused ja nende kustutused;
 4) muudetavad kapitaalsummad;
 5) vastavad kustutused;
 6) kustutatavad kapitaalsummad.
- IV jagu: 1) märkmed ja muud kitsendused;
 2) nende muudatused ja kustutused.

Ehitatava ja sõidukõlbmatu ümberehitatava laeva kohta kantakse I jakku punktides 1—2 ja 5—7 ettenähtud andmed, kusjuures punktis 6 kantakse laeva oletatav maht. Peale selle kantakse sõidukõlbmatu ümberehitatava

laeva ja ehitatava laeva kohta I jakku punktisse 10 märke laeva seisukorra kohta. II jakku kantakse eelnimetatud laevade kohta punktides 1—3 ettenähtud andmed.

§ 40. Päevikut peetakse iga aasta kohta eraldi ja sellesse kantakse kõik kinnistustaotlused ja -otsused.

§ 41. Iga laeva jaoks peetakse laevatoimikut, mis sisaldab: 1) algdokumendid või nende tõestatud ära kirjad, millel põhineb õiguste või koormatiste kinnistamine; 2) lipu- ja laevatunnistuste ära kirjad ja 3) iga liiki muud dokumendid ja avaldused selle laeva kinnistamise asjas.

§ 42. Kõrvuti laevakinnistusregistriga peetakse kaht eri kartoteeki: 1) laevade ja 2) laevaomanike nimede kohta.

§ 43. Laevakinnistusraamatuid hoitakse erilises laevakinnistesarhiivis ja neid ei tohi sealt välja viia mingil tingimusel.

§ 44. Laevakinnistusregistrit võib igaüks selleks määratud ajal vaadata ja sellest välja kirjutada vajalikke andmeid. Muud laevakinnistusraamatuid vaadata ja kinnistusraamatuid väljavõtteid ning ära kirju saada, kui ta pole laevaomanik või selle volinik või laevahüpotekaar-kreeditor, võib ainult laevakinnistus-inspektori loal, kui selleks on tõsine tarvidus ja õigustus.

§ 45. Kohtu- või ametiasutiste ametnikud, kui see tarvilik ametikohuste tõttu, võivad laevakinnistusraamatuid vaadata ja välja kirjutada neist vajalikke andmeid, samuti peab Veeteede Valitsus andma kohtu- ja ametiasutiste nõudel kõiki vajalikke andmeid laevakinnistusraamatuid.

2. peatükk.

Sissekanded laevakinnistusregistris.

§ 46. Õiguste kinnistamine laevale toimub nende õiguste kandmise teel laevakinnistusraamatuisse. Sissekantud õigusi tõendavad dokumendid pannakse laevatoimikusse.

§ 47. Õiguste kinnistamine teostatakse kas artikli või märkme kujul. Artikliks nimetatakse säärast sissekannet laevakinnistusregistrisse, millega seatakse, muudetakse või kustutatakse asjaõigus laevale.

Märkmeks nimetatakse säärast sissekannet laevakinnistusregistrisse, millega tagatakse laevale õiguse või koormatise seadmise, lõpetamise või nende sisu või vanuse muutmise taotlus.

§ 48. Iga sissekanne laevakinnistusregistris sisaldab: 1) viite dokumentidele, mille alusel toimub kinnistamine, ühes õiguste või andmete olulise sisu äramärgimisega, ja 2) viite laevatoimikule, milles leidub see dokument, kui ka päeviku aastale ja numbrile, mille all kinnistustaotlus kantud päevikusse.

Sissekanne varustatakse järjenumbriga, aasta ja kuupäevaga ning laevakinnistus-inspektori allkirjaga.

Sissekanded laevakinnistusregistrisse toimuvad hiljemalt järgmisel päeval pärast kinnistusotsuse tegemist.

§ 49. Märkmena kinnistatakse ja kantakse laevakinnistusregistri IV jakku:

- 1) laeva või laevaosa omaniku maksujõuetus;
- 2) sissenõudmise pööramine laevale;
- 3) hagi tagamine laevaga;
- 4) administratiiv-sissenõudmine;
- 5) § 73 ettenähtud kaebuste esitamine;
- 6) kõik omandiõiguse ja muud kitsendused.

§ 50. Märkmed ei keela edaspidiseid õiguste ja koormatiste kinnistamisi, kuid nad säilitavad nendega tagatud õigusele või koormatisele vanuse päevikusse kandmise päevast arvates, välja arvatud järgmises lõikes loendatud juhud.

Paragrahvis 49 p. 1 ettenähtud märke keelab õiguste ja koormatiste nii sunduslikku kui ka vabatahtlikku kinnistamist vastavalt laevale või laevaosale, kuna õiguste ja koormatiste vabatahtlikku kinnistamist keelavad § 49 p. 2 ja 3 ettenähtud märkmed, kuid p. 3 ettenähtud märke ainult siis, kui hagi esemeks on omandiõigus laevale või laevaosale või kui tagamine sisaldab laeva või laevaosa võõrandamise, pantimise või koormatiste seadmise keeldu.

Laevaomaniku palvel kustutatakse § 49 p. 2 ettenähtud märke, kui nõudja 3 kuu kestel ei palu selle uuendamist, arvates sissenõudmise pööramisest laevale.

§ 51. Sissekandeis ei lubata teha kaapeid ega parandusi.

Sissekande viga õiendatakse laevakinnistus-inspektori poolt enne allakirjutamist, kui aga sissekande viga ilmneb pärast allakirjutamist, siis tehakse laevakinnistus-inspektori allkirjaga uus sissekanne, näidates, millise sissekande see asendab ja millal uus sissekanne tehtud.

Kui viga on tekkinud juba kinnistusotsuses, siis võib seda parandada ainult § 72 ja 73 mainitud korras.

3. peatükk.

Kinnistustoimetus.

1. jagu.

Kinnistustaotlus.

§ 52. Vastavaid kinnistustoimetusi sooritatakse igakordsel kinnistustaotlusel kas õigustatud isikute või nende volinike suuliste või kirjalike avalduste või kohtu- või ametiasutiste teatiste alusel.

Kinnistustaotlusi võib esitada ka kinnistamata laevade registri pidajate (§ 89) kaudu.

§ 53. Iga kinnistustaotlus kantakse viivitamata ning saabumise järjekorras eri numbri all päevikusse laevakinnistus-inspektori allkirjaga, kuna vastavale avaldusele või teatisele märgitakse saabumise aasta, kuupäev ja päeviku vastav järjenumber.

Suuline avaldus, mis kantud päevikusse, loetakse avaldajale ette ning kirjutatakse avaldaja poolt alla ja tõestatakse laevakinnistus-inspektori poolt. Kui avaldaja mingil põhjusel ei saa alla kirjutada, siis tehakse vastav märkus päevikusse, mille tõestab laevakinnistus-inspektor.

§ 54. Ühel ja samal päeval ühise laeva asjus saabunud kinnistustaotlused loetakse ühevanusteks ja otsustatakse päevikusse sissekandmise järjekorras.

Kui ühevanustest kinnistustaotlustest, mis on kantud päevikusse, kuid pole veel vastavalt otsustatud, mõned üksteist kõrvaldavad, siis erandina antakse vanuse eesõigus kohtuotsusel või -määrusel põhinevale kinnistustaotlusele, kuigi see kantud päevikusse teistest hiljem.

§ 55. Avaldaja peab tõendama: 1) isikusamasust vastava seaduse alusel ja 2) oma õigus- ja teovõimet, kui nad pole tõestatud avaldusele lisandatud notariaalses aktis või muus dokumendis. Neid tõestab laevakinnistus-inspektor, kinnistamata laevade registri pidaja või notar.

§ 56. Teise isiku volitamine avaldust esitama toimub notariaalselt tõestatud volikirja põhjal; kui on volitatud notarit, kes tegi akti, millel põhineb kinnistustaotlus, või kui volitus on samal aktil, siis eri volikirja ei nõuta.

§ 57. Laeva kinnistamisel esitatakse:

1) dokumendid, mis tõendavad kinnistatavaid õigusi ja koormatisi, nagu ostu-müügileping, kinkleping, ehitusakt ja kohtuotsus;

2) dokumendid, mis tõendavad Eesti lipu kandmise õigust, nagu isikutunnistus ja § 8 juhtudel Teedeministri luba, ja

3) tunnistus laeva kustutamise kohta senisest välismaa laevaderegistrist.

Kui laeva omanikul puuduvad laeva, ta masinate ja katelde ehitamise aja ja koha andmed, siis peab ta tõendama andmete esitamise võimatust 2 tunnistaja kaudu või muul teel.

§ 58. Ümberehitatava sõidukõlbmatu laeva kinnistamisel esitatakse laeva ümberehitaja poolt koostatud laevaümberehitusakt, mis peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) laeva nimi, 2) laeva liik, materjal ja taglas, 3) laeva oletatav maht ja mõõdud, 4) laeva ümberehitamise koht ja aeg, 5) tõend laeva tulevase sõidukõlvuliseuse kohta ja 6) andmed laeva omaniku kohta.

Ehitatava laeva kinnistamisel esitatakse laevaehitaja poolt koostatud laevaehitusakt, mis peab sisaldama järgmisi andmeid: 1) laeva nimi, 2) laeva liik, materjal ja taglas, 3) laeva oletatav maht ja mõõdud, 4) laeva kere ehitamise koht ja aeg ja 5) andmed laeva omaniku kohta.

Veeteede Valitsus kontrollib tarbe korral nende aktide sisu tõele vastavust.

§ 59. Paragrahvis 57 p. 1 mainitud dokumendid esitatakse vastavalt nende iseloomule algkirjadena, väljavõtetena notari aktiraamatust või kohtuotsuste või -määruste tõestatud ärakirjadena. § 8 juhtudel esitatakse omandiõigust tõendavad dokumendid notariaalärakirjadena. Kui vastav dokument leidub laevatoimikus või on lisandatud teisele kinnistust taotlevale avaldusele, mis puutub samasse laevasse, siis tehakse viide nii dokumendile kui ka avaldusele või laevatoimikule, milles dokument leidub.

§ 60. Õiguste või koormatiste kinnistamised laevale või laevaosale kohtuotsuse või -määruse alusel, samuti nõuete tagamised laevaga või laevaosaga ja sissenõudmistele pööramised laevale või laevaosale toimuvad kas 1) nõudja avalduse alusel, millele lisandatud vastav täiteleht või kohtu või kohtu esimehe määruse ärakiri, või 2) kohtupristavi teatise alusel, või 3) administratiivsissenõudmised — ametiasutise teatise alusel.

§ 61. Välismaal tehtud dokumendid on kinnistustoimetuse aluseks, kui nad on seatud korras tõestatud või legaliseeritud.

Võõrkeelseid akte või dokumente võib nõuda seatud korras tõestatud eestikeelses tõlkes.

§ 62. Kinnistust taotlevale avaldusele või teatisele lisandatakse ka selleks õigustatud ja huvitatud isikuil nõutav nõusolek, mis väljendatakse: 1) kui see nõusolek on ametiasutiselt, siis sellekohase dokumendiga, ja 2) kui eraisikult, siis kas notariaalaktiga või vastavale kirjalikule avaldusele või suulise avalduse korral (§ 53) päevikusse allakirjutamisega nõusoleku andja poolt, kelle allkirja, isikusamasust, õigus- ja teovõimet tõestab notar või suulise avalduse korral laevakinnistus-inspektor.

§ 63. Mitme isiku poolt ühiselt omandatud laeva võib erandina nende nimele kinnistada ka ühe kaasomaniku avalduse alusel, kui ta tõendab, et teistel kaasomanikel puudub võimalus avaldusele alla kirjutada välismaal

viibimise või muu olulise takistuse tõttu, ja kui avaldusele lisandatud dokumentidest nähtub teiste kaasomanike omandiõigus laevale.

§ 64. Laeva omandamisel välismaal ja omandaja nimele ajutise liputunnistuse andmisel on viimasel kolme kuu kestel laeva omandamisest arvates õigus tõendada notari või konsuli poolt tõestatud pealdisega vastaval omandiõigust tõendaval dokumendil, et laev on omandatud peale tema ka pealdises nimetatud isikute kui laeva kaasomanike arvel ja ülesandel. Need pealdised on tempelmaksuvabad.

§ 65. Kui kohe nõutakse välismaalt omandatud laeval lasuva ostuvõla kinnistamist, mis on tõendatud konsuli tõendiga, siis võib laeva kinnistamisel Eesti mõõtkirja asendada kas konsuli tõend laeva liigi, materjali, taglase, mahu ja mõõtude kohta või senine Eesti poolt vastava seaduse alusel tunnustatud mõõtkiri, kuid need peab hiljemalt kuue kuu kestel asendatama Eesti mõõtkirjaga, vastasel korral laev kustutatakse laevakinnistusregistrist § 79 nõuete kohaselt. Seda tähtaega võib pikendada Veeteede Valitsus.

2. jagu.

Kinnistusotsus.

§ 66. Iga kinnistustaotlus vaadatakse saabumise järjekorras võimalikult kohe läbi ja selgitatakse: 1) kas see vastab § 52—65 eeskirjadele; 2) kas kinnistamiseks pole takistusi; 3) kas õigus või koormatis on kinnistatav ja 4) kas dokumendid, millel põhineb kinnistustaotlus, ei sisalda nähtavalt seadusvastast.

§ 67. Kinnistustaotluses ilmnenu puuduste korral ei muretse laevakinnistus-inspektor täiendavaid andmeid, kuid ta võib nõuda kinnistustaotlejalt kõigi vajalike dokumentide ja andmete õigekstunnustamiseks täiendavaid teateid. Neid teateid võib esitada kuni kinnistusotsuse tegemiseni igasuguste täiendavate avaldustega, mis kantakse kohe saabumisel päevikusse. Täiendavad avaldused ei tohi suurendada kinnistustaotlust.

§ 68. Iga kinnistustaotluse kohta teeb laevakinnistus-inspektor vastava kinnistusotsuse, mis kohe kantakse päevikusse, varustades selle aasta ja kuupäevaga ning laevakinnistus-inspektori allkirjaga.

Kinnistustaotlus rahuldatakse otsusega kas täielikult või osaliselt või jäetakse tagajärjeta; otsused kinnistustoimetuse peatamiseks ilmnenu takistuste ja puuduste kõrvaldamiseni pole lubatud.

Kinnistustaotluse osaline rahuldamine toimub määral, mis võimalik rahuldada, kuna muus osas taotlus jäetakse tagajärjeta.

§ 69. Kinnistustaotlust täielikult või osaliselt rahuldav kinnistusotsus sisaldab: 1) viite laevakinnistusregistrile, samuti registri jaole ning lahtrile, kuhu sissekanne tehakse, ja laevatoimikule, kuhu köidetakse dokument, 2) sissekande teksti ja 3) sissekande vanuse sel juhul, kui osa samal ajal saabunud kinnistustaotlustist ühise laeva asjus kasutavad eelisõigust ülejäänute ees või kui on taotletud märkmena kantud koormatise lõplikku kinnistamist.

§ 70. Kinnistusotsusest tehakse: 1) vastavad sissekanded laevakinnistusregistrisse ja 2) laevatoimikus olevale dokumendile, millel põhineb kinnistatud õigus või koormatis — kas seaduses ettenähtud juhtudel ärakiri kinnistusotsusest kinnistuspealdisena või muudel juhtudel vastav märkus kinnistusotsuse tegemisest, varustades selle laevakinnistus-inspektori allkirjaga.

§ 71. Kinnistustaotluse täieliku või osalise tagajärjeta jätmise otsuses väljendatakse tagajärjeta jätmise põhjused.

Otsuse ära kiri saadetakse kinnistuseaotlejale tema poolt ülesantud elukohta võimalikult kohe.

§ 72. Kui kinnistusotsuses hiljem avastub viga, siis kõrvaldatakse see kohe laevakinnistus-inspektori otsusega, ära kuulates isikute arvamuse, kellele kasuks või kahjuks on tehtud kinnistusotsus.

Uus otsus ei puuduta isikuid, kelle õigused on kinnistatud enne puuduliku otsuse tegemist, välja arvatud see juhtum, kui nende isikute paha usk kinnistustaotlusel on kohtulikult tõendatud.

§ 73. Laevakinnistus-inspektori otsustele, korraldustele ja tegevusele selle seaduse alusel menetletavais asjus võivad kinnistuseaotlejad kaevata Tallinna Ringkonnakohtule Veeteede Valitsuse kaudu Tsiiviilkohtupidamise seaduses ettenähtud erakaebekorras ja tähtaegadel, kuna muud isikud võivad tema otsuste, korralduste ja tegevuse vastu vaielda hagemise korras.

Kaebuse esitamise fakt kantakse kaebaja soovil laevakinnistusregistrisse (§ 49 p. 5).

§ 74. Veeteede Valitsus vastutab kahjude eest, mis tema ametnikud on tekitanud selle seaduse järgi nende võimkonda kuuluvas ametlikus menetluses või neile selle seaduse järgi antud ametivõimu tarvitamisel kolmandaile isikuile, ühesugusel alusel ja ulatuses ringkonnakohtute juures asuvate kinnistusjaoskondadega.

3. jagu.

Muudatused ja kustutused sissekandeis.

§ 75. Laevakinnistusregistrisse kantud andmete muudatusist peavad laevaomanikud vastava avaldusega teatama Veeteede Valitsusele 14 päeva kestel, või kui need puudutavad laevaomandiõigust, siis 30 päeva kestel — mõlemal juhul nende toimumisest arvates; avaldusele peab lisandatama vajalikud dokumendid.

Laevakinnistusregistri I jao andmete muudatused kantakse laevakinnistusregistrisse saadud ametlike teadete alusel.

§ 76. Muudatused ja kustutused sissekandeis toimuvad laevakinnistus-inspektori igakordse vastava otsusega, kusjuures laeva kustutamisel laevakinnistusregistrist või laevale kinnistatud õiguse või koormatise muutmisel või kustutamisel tehakse: 1) sissekanne laevakinnistusregistri vastavasse ossa, jakku ja lahtrisse ja 2) kinnistuspealdis või märkus (§ 70) kas laeva-toimikus olevale dokumendile, millel põhineb õiguse või koormatise kinnistamine, või laevahüpeteegi kustutamisel tagasivõetud laevahüpeteegile, mis pannakse laevatoimikusse.

§ 77. Kui laev hukub, jäljetult kaob, muutub sõidukõlbmatuks või kaotab õiguse kanda Eesti lippu, siis kustutatakse ta laevakinnistusregistrist kas laevaomaniku või ta voliniku avalduse või muul teel saadud usaldusväärsete teadete alusel.

Laevaomanik või ta volinik peab avalduse ühes vastavate dokumentidega esitama Veeteede Valitsusele otse või ligema konsuli kaudu ühe kuu kestel, arvates vastavate teadete saamisest, laeva Eesti lipu kandmise õiguse kaotamisest või laeva jäljetult kadumise korral § 78 ettenähtud seadusliku tähtaja möödumisest.

§ 78. Laev loetakse jäljetult kadunuks: 1) kui ta pole jõudnud lähimasse sihtsadamasse ja kui laevast pole saadud teateid kolm korda nii pika

aja kestel, mida laev oleks tarvitanud reisi sooritamiseks harilikes oludes viimaste teadete saamise kohast kuni järgmise sihtsadamani, kuid siiski auri-kute ja mootorlaevade juures vähemalt kaks, purjelaevade juures vähemalt kolm kuud, ja 2) kui laevameeskond on maha jättnud laeva ja kui viimast kolme kuu kestel pole leitud.

§ 79. Hüpotekaarvõlgadega ja märkmetega koormatud laeva kustutamisel § 77 juhtudel kantakse laevakinnistusregistri I jao punktisse 10 vastav märge toimunud asjaolude kohta. Laev kustutatakse lõplikult laevakinnistusregistrist laevakinnistus-inspektori vastava otsusega peale kõigi hüpotekaarvõlgade ja märkmete kustutamist.

4. peatükk.

Laevatunnistus.

§ 80. Laeva kinnistamisel antakse laevakinnistusregistri ja muudes seadustes nõutud andmete tõendiks — laevatunnistus.

Selle tunnistuse vormi ja sisu määrab Teedeminister.

§ 81. Uus laevatunnistus antakse juhtudel, kui muutuvad laevatunnistusel olevad laevakinnistusregistri I jao andmed või kui tunnistus on kadunud või hävinud või kui uut tunnistust soovitakse ja selle andmist loetakse vajalikuks.

Uus tunnistus antakse kirjaliku avalduse alusel, millele peavad olema lisandatud vastavad tõendid ja senine tunnistus, kui selle esitamise võimatus pole kirjalikult küllaldaselt tõendatud (§ 57).

Viibib laev välismaal, siis võib avalduse esitada Veeteede Valitsusele konsuli kaudu, kelle kaudu antakse avaldajale ka uus tunnistus.

§ 82. Sissekannete muudatused (§ 75) kantakse laevatunnistusele.

Kui tunnistuse esitamine osutub võimatuks, siis saadab Veeteede Valitsus vastava teatise laevaomaniku poolt avaldatud laeva asukohta, kus muudatuste kandmine tunnistusele on võimalik, Eestis — vastavale sadamakaptenile, välismaal aga — konsulile, kes peab seda tegema viivitamata ning teatama sellest Veeteede Valitsusele.

§ 83. Kui laev võõrandatakse välismaa kodanikele või juriidilisele isikuile, või muul teel kaotab õiguse kanda Eesti lippu, või kui laev hukkub, jäljetult kaob, või tunnustatakse sõidukõlbmatuks, või kustutatakse laevakinnistusregistrist, siis peab laevaomanik viivitamata esitama Veeteede Valitsusele laevatunnistuse, kui selle esitamise võimatus pole küllaldaselt tõendatud (§ 57).

Neil juhtudel laevatunnistuse mitte-esitamisel peavad käesoleva seaduse täitmise järele valvavad ametivõimud laevalt ära võtma selle tunnistuse ja vastavil juhtudel takistama laeva sõitu Eesti lipu all. Äravõetud tunnistus saadetakse Veeteede Valitsusele.

Laeva kustutamisel laevakinnistusregistrist pannakse tagasivõetud laevatunnistus laevatoimikusse.

5. peatükk.

Laevahüpoteeik.

§ 84. Laevahüpoteeigi kinnistamisel esitatakse vastava avalduse või teatiselega sellekohane kirjalik notariaalne laevahüpoteeigileping kahes eksemplaris.

§ 85. Laevahüpoteeegis peab olema märgitud vähemalt:

1) laeva nimi, liik ja laevakinnistusregistri number;

2) laevaomaniku nimi, perekonnanimi ja kodakondsus, või kui juriidiline isik, siis selle nimi ja asukoht;

3) laevahüpotekaar-kreeditori nimi, perekonnanimi ja kodakondsus, või kui juriidiline isik, siis selle nimi ja asukoht;

4) võlakohustuse rahasumma;

5) kokkulepitud intressimäär;

6) kapitaalvõla ja intresside maksutähtjad.

Välismaa laevahüpotekide (§ 33) suhtes tunnustatakse välismaa vastavaid eeskirju.

§ 86. Laevahüpoteebilepingu eksemplaridele kantakse kinnistuspealdis, mis sisaldab vastava kinnistusotsuse ja viite: 1) laevakinnistusregistrile, kuhu tehtud vastav sissekanne, ja 2) laevatoimikule, kuhu pannakse laevahüpoteebileping.

Laevahüpoteeegi esimene eksemplar pannakse laevatoimikusse, kuna teine eksemplar, — millele on kantud märkus, et laevahüpoteeegi esimene eksemplar on hoiul Veeteede Valitsuses, — antakse laevahüpotekaar-kreeditorile.

§ 87. Eesti laevale võib laevahüpoteeiki teha ka välismaal Eesti konsuli juures, kuivõrd selleks ei tee takistusi asukoha riigi seadused. Hüpoteeegi tegemisel saadab konsul laevahüpoteeebilepingu eksemplarid Veeteede Valitsusele kinnistamiseks. Peale kinnistamist saadetakse laevahüpoteeegi üks eksemplar konsulile, edasiandmiseks laevahüpotekaar-kreeditorile.

§ 88. Laevahüpoteeegi seadmisel, muutmisel või kustutamisel esitatakse ühes laevahüpoteeigiga ka laevatunnistus Veeteede Valitsusele või välismaal konsulile, kes sellele teeb vastava sissekande.

III osa.

Kinnistamata laevade ja ujuvabinõude registrimise kord.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 89. Kinnistamata laevad ja muud ujuvabinõud (§ 3) registrib vastavalt omaniku soovile kas Veeteede Valitsus, Pärnu sadamakapten, Saaremaa tolliinspektor, Muhu väina sadamate kapten või Narva sadamakapten, sisevetes aga — ainult sisevete sadamate kapten.

§ 90. Igakordsel registrimise taotlusel tuleb esitada koos omanike või nende volinike vastavate suuliste või kirjalike avaldustega järgmised dokumendid:

1) dokumendid, mis tõendavad laeva omandiõigust ja muid nõutavaid andmeid;

2) dokumendid, mis tõendavad Eesti lipu kandmise õigust ja

3) tunnistus laeva kustutamise kohta senisest välismaa laevaderegistrist.

Kui omanikul puuduvad laeva ehitamise aja ja koha andmed, siis peab ta tõendama andmete esitamise võimatust kahe tunnistaja kaudu või muul teel.

Välismaal tehtud dokumentide ja võõrkeelsete dokumentide kohta käivad § 61 eeskirjad.

§ 91. Kinnistamata laeva või muu ujuvabinõu või nende osa omandiõigust tõendav dokument, välja arvatud chitusakt ja kohtuotsus või -määrus, peab olema tõestatud notari või välismaal — kas Eesti konsuli poolt, kui seda

lubavad asuriigi seadused, või kohalike asjaomaste asutiste poolt. Viimasel juhul dokument peab olema legaliseeritud.

§ 92. Mitme isiku poolt ühiselt omandatud kinnistamata laeva või muud ujuvabinõu võib registrida ka ühe kaasomaniku avalduse alusel, kui ta tõendab, et teistel kaasomanikel puudub võimalus avaldusele alla kirjutada välismaal viibimise või muu olulise takistuse tõttu ja kui avaldusele lisandatud dokumendist nähtub teiste kaasomanike omandiõigus laevale.

§ 93. Kinnistamata laeva või muu ujuvabinõu omandamisel välismaal ja omandaja nimele ajutise liputunnistuse andmisel on viimasel kolme kuu kestel laeva omandamisest arvates õigus tõendada notari või konsuli poolt tõestatud pealdisega vastaval omandiõigust tõendaval dokumendil, et laev või muu ujuvabinõu on omandatud peale tema veel pealdises nimetatud isikute kui kaasomanike arvel ja ülesandel. Need pealdised on tempelmaksuvabad.

2. peatükk.

Registrimistoimetused.

§ 94. Registrist sooritatakse igakordsel registrimise taotlusel. Registrimise korral teeb kinnistamata laevade registri pidaja (§ 89) sellekohased sissekanded registrisse.

Sissekanded varustatakse registri pidaja allkirjaga ja kuupäevaga.

§ 95. Kinnistamata laevade registrisse, mille vormi määrab Teedeminister, kantakse iga laeva kohta järgmised andmed:

- 1) laeva või ujuvabinõu registrimise aeg ja number;
- 2) laeva või ujuvabinõu nimi; kui see muudetud, siis ka eelmine nimi ja mitmekordse muutmise korral kaks eelmist nime;
- 3) kutsesignaal;
- 4) kodusadam;
- 5) laeva või ujuvabinõu liik, materjal ja taglas;
- 6) laeva või ujuvabinõu maht (bruto-neto) ja mõõdud (pikkus, laius, sügavus);
- 7) laeva või ujuvabinõu ehitamise koht ja aeg;
- 8) laeva või ujuvabinõu või nende osa omanik või omanikud;
- 9) laeva või ujuvabinõu registrist kustutamise aeg ja põhjus ja
- 10) märkused.

§ 96. Kõrvuti kinnistamata laevade registriga peetakse kaht eri kartooteiki: 1) laevade ja 2) laevaomanike nimede kohta.

§ 97. Iga kinnistamata laeva või muu ujuvabinõu jaoks peetakse toimikut, mis sisaldab ära kirju laeva omandiõigust tõendavaist dokumentidest, registristunnistusest ja iga liiki muid dokumente ja avaldusi selle laeva või muu ujuvabinõu registrimise asjus.

§ 98. Kinnistamata laevade registrit võib igaüks selleks määratud ajal vaadata. Registrist vajalikke ära kirju ja väljavõtteid võib saada ainult registripidaja loal, kui selleks on tõsine tarvidus ja õigustus.

3. peatükk.

Muudatused ja kustutused registris.

§ 99. Registri (§ 95) andmete muudatusist peavad omanikud vastava avaldusega teatama registripidajale 14 päeva kestel või kui need puudutavad omandiõigust laevale — 30 päeva kestel.

Muudatused kantakse registrisse sissekandena (§ 94).

§ 100. Registritud laeva või muu ujuvabinõu ümberregistrimiseks teise registripidaja juures peab omanik ühes sellekohase avaldusega esitama ka laeva või muu ujuvabinõu senise registrimistunnistuse.

Ümberregistrimise korral teatab registripidaja sellest hiljemalt 7 päeva kestel sellele registripidajale, kelle juures senini laev või muu ujuvabinõu oli registritud.

§ 101. Kui laev või muu ujuvabinõu registritakse ümber (§ 100), kinnistatakse, hukkub, jäljetult kaob, muutub sõidukõlbmatuks või kaotab õiguse kanda Eesti lippu, siis kustutatakse ta registrist kas omaniku või ta voliniku palvel või muul teel saadud usaldusväärsete teadete alusel.

Laevaomanik või ta volinik peab avalduse ühes vastavate dokumentidega esitama registripidajale otse või ligema konsuli kaudu ühe kuu kestel, arvates vastavate teadete saamisest, laeva Eesti lipu kandmise õiguse kaotamisest, või laeva jäljetult kadumise korral § 78 ettenähtud seadusliku tähtsaja möödumisest.

4. peatükk.

Laeva registrimistunnistus.

§ 102. Kinnistamata laeva või muu ujuvabinõu registrimisel antakse Eesti lipu kandmise ja omandiõiguse ning muude ettenähtud andmete tõendiks laeva registrimistunnistus.

Laeva registrimistunnistuse vormi ja sisu määrab Teedeminister.

§ 103. Uus registrimistunnistus antakse juhtudel, kui muutuvad registri andmed, kui senine registrimistunnistus on kadunud või hävinud või kui soovitakse saada uus registrimistunnistus ja selle andmist loetakse vajalikuks.

Uus registrimistunnistus antakse kirjaliku avalduse alusel, millele peavad olema lisandatud vastavad tõendid ja senine registrimistunnistus, kui selle esitamise võimatus pole kirjalikult küllaldaselt tõendatud (§ 57). Viibib laev välismaal, siis võib avalduse esitada ka konsuli kaudu, kelle kaudu antakse avaldajale ka uus tunnistus.

§ 104. Kui laev või muu ujuvabinõu võõrandatakse välismaa kodanikele või juriidilisele isikuile, või kui laev muul teel kaotab õiguse kanda Eesti lippu, või kui laev tunnustatakse sõidukõlbmatuks, hukkub, või jäljetult kaob, siis peab omanik viivitamata saatma vastavale laevaregistri pidajale laeva registrimistunnistuse, kui selle esitamise võimatus pole küllaldaselt tõendatud (§ 57).

Laeva registrimistunnistuse mitte-esitamisel peavad käesoleva seaduse täitmise järele valvavad ametivõimud laevalt ära võtma selle tunnistuse ja takistama laeva sõitu Eesti lipu all, kuna äravõetud tunnistus peab viivitamata saadetama vastavale registripidajale.

Laeva või muu ujuvabinõu kustutamisel registrist tehakse sellekohane sissekanne registrisse ja saadetud registrimistunnistus pannakse toimikusse.

IV osa.

Lõppeeskirjad.

§ 105. Käesoleva seaduse eeskirjad ei ole kohaldatavad sõjalaevadele ega sääraatele riigilaevadele, mis on määratud ainult administratiivsete ülesannete täitmiseks.

§ 106. Laevadeks loetakse selle seaduse mõttes nii auru-, mootor- ja purjelaevad kui ka praamid ja lodjad, mahuga vähemalt 5 br.-reg.-tonni.

§ 107. Käesoleva seaduse § 6, 24, 77, 81, 101 ja 103 ettenähtud konsulaartoimetusi on õigustatud tegema kõik Eesti konsulid. Kõigis teistes paragrahvides ettenähtud konsulaartoimetusi on õigustatud tegema ainult Eesti kutsekonsulid ja Eesti aukonsulitest ainult need, kelledele on antud sellekohane õigus Välisministri poolt kokkuleppel Teedeministriga.

§ 108. Käesoleva seaduse teostamiseks võib anda määrusi Teedeminister kokkuleppel Kohtuministriga.

§ 109. Käesolev seadus pannakse kehtima eriseadusega.

IV jagu.
Märkmed ja muud kitsendused.

Jrk. nr.	1. Märkmed ja muud kitsendused. LvKRS § 39 IV j. p. 1	Jrk. nr.	2. Nende muudatused ja kustutused. LvKRS § 39 IV j. p. 2

Tallinnas, 15. jaanuaril 1937.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck
Teedeminister.

74. Riigivanema otsus nr. 9.

14. jaanuaril 1937.

Rahvahääletusel 23., 24. ja 25. veebruaril 1936 aastal vastuvõetud Eesti rahva otsuse (RT 21 — 1936) p. 1 põhjal kutsun kokku Rahvuskogu 18. veebruaril 1937.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Kohtuminister.

75. Vabariigi Valitsuse otsus 27. märtsist 1936.

Lubada erakorralist amortisatsiooni Ärimaksu osas otsemaksude seaduse muutmise ja täiendamise seaduse (RT 15 — 1936) § 519 pkt. 2 ettenähtud ulatuses järgmistel tootmisaladel:

1. Põlevkivitööstus,
2. Ehituskivide tööstus,
3. Sulfaat-tselluloosi tööstus,
4. Elektri jõujaamad,
5. Juustutööstused,
6. Kondenspiimatööstused,
7. Konservitööstused,
8. Piiritusetööstused,
9. Tärpentini ja kampoli tööstused.

Peaminister K. Päts.
Majandusminister K. Selter.
Riigisekretäri abi D. Treude.

76. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnööride täiendus.

Antud Majandusministri poolt 25. jaanuril 1937.

Alus: Sisseveo tollitariifi § 175 märkus I (RT 33 — 1933).

Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnööride osa D (RT 13 — 1934) täiendatakse p. 12 järgmises redaktsioonis:

p. 12. Puuvillast ja kanepist purjeriie.
Nr. 11861-T.

Majandusminister K. Selter.
Tööstusosakonna direktor J. Kark.

77. Majandusministri teadaanne.

Teatan, et Tuletikkude valmistamise ja müügi seaduse § 9 alusel on, alates 1. veebruarist 1937 kuni 1. augustini 1937, tuletikkude siseturu väikemüügi hind määratud kindlaks paki eest (10 toosi) kakskümmend kaheksa (28) senti ja toosi eest kolm (3) senti.

Tallinnas, 27. jaanuaril 1937. Nr. 12430.

Majandusminister K. Selter.
Peasekretär A. Kits.

78. Riigi kulul või riigi toetusel tehtavate maaparandustööde teostamise juhised.

Antud Põllutöoministri poolt 26. jaanuaril 1937.

Alus: Valitsemise korraldamise seaduse § 36¹ p. 4 (RT 22 — 1936).

§ 1. Riigi kulul või riigi toetusel tehtavaid maaparandustöid juhivad Põllutöoministeeriumi Katastri ja Maakorralduse Osakond, kes iga aasta hiljemalt 1. aprilliks koostab ja esitab Põllutöoministrile heakskiitmiseks üldise maaparandustööde kava.

§ 2. Riigi kulul või riigi toetusel tehtavate üldtähtsusega maaparandustööde ühtlustamiseks ja selle süsteemi- ja kavakohaseks teostamiseks moodustatakse komisjon järgmises koosseisus: esimees — Katastri ja Maakorralduse Osakonna direktor või tema asetäitja, liikmed — Põllutöökoja, Riigi Maade ja Metsade Valitsuse ja Põllumajanduse Osakonna esindajad. Komisjoni koosolekutest teatatakse Majandusministeeriumile, Veeteede Valitsusele ja Riigikontrollile, kelle esindajatel on õigus komisjonist osa võtta täisõigusliikude liikmetena.

Komisjoni ülesannetesse kuulub:

- 1) iga aasta peale koostatava üldise maaparanduseeltööde kava läbi vaatamine ja selle kohta seisukoha avaldamine;
- 2) suuremate üldtähtsusega veejuhtmete kaevamise ja süvendamise järjekorra määramine;
- 3) teised põhimõttelised ja suurema tähtsusega küsimused seoses riikliku veekorraldustööga, mis komisjoni esimehe poolt komisjonile kaalumiseks antakse või komisjoni liikmete poolt üles tõstetakse.

§ 3. Suuremate üldtähtsusega veejuhtmete süvendus- ja kaevamistööde teostamise järjekorra määramisel on mõõduandvaks järgmised asjaolud:

- 1) veejuhtme tähtsus vesikonnas ja veejuhtme ärakasutamise eeldused;
- 2) asundamise, uudismaade ülesharimise, maakorralduse ja riigimetsade kuivendamise vajadused;
- 3) eeldused veejuhtme korrashoiuks;
- 4) tasuvus ja töö teostamise võimalused (krediit, tööjõud, tööabinõud jne.).

§ 4. Riigi kulul või toetusel teostatavate maaparandustööde üksikavad ja eelarved kinnitab Katastri ja Maakorralduse Osakonna Maaparanduse Amet, sõltumata sellest, kas need koostatud ameti enda või teiste asutiste ja isikute poolt.

§ 5. Maakuivenduse kavade koostamisel ja kinnitamisel peetakse silmas, kas on olemas vee ärajuhtimiseks võimalusi, kuivõrd otstarbekalt on kava koostatud ja kas kuivendustööd annavad loodetavat tulu.

§ 6. Maaparandustööd teostatakse vastavate asutiste, veeühingute või maaomanikkude poolt Maaparandus Ameti järelevalvel.

§ 7. Kultuurtehnilisi uurimistöid teostatakse võimalikult veejuhtmete vesikondade viisi nii, et eeltööde tagajärjel oleks võimalik mitmele omanikule kuuluval maa-alal asutada veeühinguid.

§ 8. Peakraavide võrk projekteeritakse sääraselt, et igal üksikul maa-aldajal oleks võimalusi kuivendustööd teostada sõltumatult naabreist.

§ 9. Üldtähtsusega veejuhtmete kaevamiseks, mis läbibavad mitme omaniku maid, antakse toetused välja veeühinguile. Põllutöministri otsusel võib neid töid teostada ka kohtades, kus veeühing puudub.

§ 10. Peakraavide kaevamiseks või jõgede süvendamiseks määrab toetused Asunduskomisjon järgmistel alustel:

vesikondade juures, suurusega	1— 10 km ²	kuni	50%	kuludest,
„	„	„	10— 30	„ „ 60% „
„	„	„	30— 60	„ „ 70% „
„	„	„	60—100	„ „ 80% „

ja üle 100 km² suurusega vesikondade juures kuni 90% kuludest.

Toetussumma ei või tõusta üle 30 kr. selle maa-ala hektaari kohta, millele kaevatava veejuhtme läbi luuakse kuivendusvõimalused.

§ 11. Määratud toetusest antakse pool veeühinguile kätte pärast kaevamise tööde täitmist, kuna teine pool antakse protsendita laenuna ja kustutatakse siis, kui veeühingu piirkonda arvatud maa-aladest on vähemalt 25% ülesharitud, välja arvatud metsakultuuride alla jäetud maad ja turbarabad. Kui 3 aasta jooksul, arvates peakraavide kaevamise töö lõpetamisest, uudismaade ülesharimine nimetatud määral ei teostu, tuleb veeühinguil saadud laen maksta riigile tagasi.

§ 12. Käesolevate juhiste maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Põllutööministri juhtnöörid riiklikkude maaparandustööde täitmise ja krediitide tarvitamise kohta (RT 35 — 1930).

Põllutööminister N. Talts.

Katastri ja Maakorralduse Osakonna direktor A. Lepik.

Kuressaare linnavolikogult 4. novembril 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 19. jaanuaril 1937 kinnitatud

79. Kuressaare kauplemise aja sundmääruse muutmise määrus.

Kuressaare linnavolikogult 6. mail 1936 vastu võetud Sundmäärus kauplemise aja kohta Kuressaares (RT 51 — 1936 art. 437) §§ 2, 7 ja 15 muudetakse ning pannakse maksma järgmiselt:

I.

§ 2. III ja IV järgu äritunnistustega toiduainete kauplustes, vürtsipoodides ja pagariärides, kui neis ei leidu müügil olevas kaubas riiet, nahka, jalanõusid, rauakaupa, on kauplemine lubatud:

- a) äripäevadel kella 7—19,
- b) II liigi pühadel kella 7—10.

§ 7. Mudaravilates on töötamine lubatud äripäevil kella 7—22.

§ 15. Kauplemine lõpetatakse vaikel laupäeval, nelipühil, võidupüha (22. juunil) ja jõulupüha laupäevadel ning vana-aastal:

- 1) kell 14 kõigis riide-, tarbeasjade- j.n.e. kauplustes, ladudes ja kaubakontorites (§ 1);
- 2) kell 18 kõigis toiduainete-, liha-, piima-, pagari- j.n.e. kauplustes (§§ 2 ja 3);
- 3) kell 22 söögimajades ja einelaudades (§ 4);
- 4) kell 22 kohvikutes, kioskites ja teistes §§ 5 ja 6 nimetatud ärides;
- 5) kell 21 mudaravilates ja saunades (§§ 7 ja 8).

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea (allkiri).

Sekretär J. Haab.